

Συλλογή της Νομολογίας

Υπόθεση C-437/13

Unitrading Ltd
κατά
Staatssecretaris van Financiën

(αίτηση του Hoge Raad der Nederlanden για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως)

«Προδικαστική παραπομπή — Κοινοτικός τελωνειακός κώδικας — Είσπραξη των εισαγωγικών δασμών — Καταγωγή των εμπορευμάτων — Αποδεικτικά μέσα — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρο 47 — Δικαιώματα άμυνας — Δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας — Δικονομική αυτονομία των κρατών μελών»

Περίληψη — Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 23ης Οκτωβρίου 2014

Δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αρχές — Δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας — Είσπραξη των εισαγωγικών δασμών — Απόδειξη της καταγωγής των εισαχθέντων εμπορευμάτων βάσει των αποτελεσμάτων αναλύσεων που πραγματοποιήθηκαν από τρίτον ο οποίος αρνείται να παράσχει συμπληρωματικές πληροφορίες — Μη επαλήθευση των πορισμάτων εκ μέρους των τελωνειακών αρχών — Επιτρέπεται — Εκτίμηση του εθνικού δικαστηρίου — Προϋποθέσεις

(Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, άρθρο 47)

Το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται στη θεμελίωση της αποδείξεως της καταγωγής εισαχθέντων εμπορευμάτων, την οποία διεξήγαγαν οι τελωνειακές αρχές βάσει του εθνικού δικονομικού δικαίου, επί των πορισμάτων των αναλύσεων που πραγματοποιήθηκαν από τρίτο, ως προς τα οποία ο εν λόγω τρίτος αρνείται να παράσχει συμπληρωματικές πληροφορίες, είτε στις τελωνειακές αρχές είτε στον διασαφιστή, και ως εκ τούτου καθίσταται δύσκολο ή αδύνατον να εξακριβωθεί ή να διαψευσθεί η ορθότητα των χρησιμοποιηθέντων πορισμάτων, υπό την προϋπόθεση ότι τηρούνται οι αρχές της αποτελεσματικότητας και της ισοδυναμίας.

Συγκεκριμένα, καθόσον η λυσιτέλεια ενός αποδεικτικού στοιχείου που δεν είναι δυνατόν να εξακριβωθεί πλήρως από όλους τους διαδίκους καθώς και από το επιληφθέν της διαφοράς δικαστήριο μπορεί βασίμως να αμφισβητηθεί από τον ενδιαφερόμενο, μεταξύ άλλων, με το επιχείρημα ότι το εν λόγω αποδεικτικό στοιχείο αποδεικνύει απλώς έμμεσα τα προβαλλόμενα πραγματικά περιστατικά και με την προβολή άλλων στοιχείων δυνάμενων να στηρίξουν τη διαφορετική άποψή του, το δικαίωμα του προσώπου αυτού σε αποτελεσματική δικαστική προστασία, το οποίο κατοχυρώνει το άρθρο 47 του Χάρτη, δεν έχει, καταρχήν, θιγεί. Καθόσον το άρθρο 245 του τελωνειακού κώδικα προβλέπει, στο πλαίσιο αυτό, ότι οι διατάξεις για τη θέση σε εφαρμογή της διαδικασίας ασκήσεως προσφυγής του άρθρου 243 του κώδικα αυτού θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, στην εσωτερική έννομη τάξη κάθε κράτους απόκειται να ρυθμίζει τις δικονομικές προϋποθέσεις των προσφυγών αυτών, αρκεί οι κανόνες αυτοί να μην είναι λιγότερο ευνοϊκοί από εκείνους που αφορούν παρόμοια μέσα παροχής ενδίκου προστασίας της εσωτερικής έννομης τάξης (αρχή της ισοδυναμίας) και να μην καθιστούν πρακτικά

αδύνατη ή υπερβολικά δυσχερή την άσκηση των δικαιωμάτων που απονέμει η κοινοτική έννομη τάξη (αρχή της αποτελεσματικότητας). Για να εξασφαλισθεί η τήρηση της αρχής της αποτελεσματικότητας, το εθνικό δικαστήριο, αν διαπιστώσει ότι το γεγονός ότι ο οφειλέτης της τελωνειακής οφειλής φέρει το βάρος αποδείξεως της καταγωγής των διασαφηθέντων εμπορευμάτων, καθόσον σε αυτόν απόκειται να αντικρούσει τη λυσιτέλεια έμμεσου αποδεικτικού μέσου χρησιμοποιηθέντος από τις τελωνειακές αρχές, ενδέχεται να καταστήσει αδύνατη ή υπερβολικά δυσχερή την προσκόμιση μιας τέτοιας αποδείξεως για τον λόγο, ιδίως, ότι αφορά στοιχεία τα οποία ο οφειλέτης δεν μπορεί να έχει στη διάθεσή του, έχει υποχρέωση να χρησιμοποιήσει όλα τα δικονομικά μέσα που του παρέχει το εθνικό δίκαιο, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνεται και η διαταγή διεξαγωγής των αναγκαιών αποδείξεων. Πάντως, αν το εθνικό δικαστήριο, αφού χρησιμοποιήσει όλα τα δικονομικά μέσα που του παρέχει το εθνικό δίκαιο, κρίνει ότι η πραγματική καταγωγή των οικείων εμπορευμάτων είναι άλλη από εκείνη που δηλώθηκε και, επομένως, δικαιολογείται η επιβολή συμπληρωματικών τελωνειακών δασμών, ή και προστίμου, στον διασαφιστή, το άρθρο 47 του Χάρτη δεν αντιτίθεται στην έκδοση συναφούς αποφάσεως από το εν λόγω δικαστήριο.

Αν υποτεθεί ότι οι τελωνειακές αρχές δεν μπορούν να παράσχουν συμπληρωματικές πληροφορίες όσον αφορά τις οικείες αναλύσεις, πρέπει να εκτιμάται βάσει του εθνικού δικονομικού δικαίου το ζήτημα αν οι τελωνειακές αρχές οφείλουν να κάνουν δεκτή την αίτηση του ενδιαφερομένου να πραγματοποιήσει, με δικά του έξοδα, αναλύσεις στη χώρα την οποία δήλωσε ως χώρα καταγωγής των εμπορευμάτων, όπως επίσης το ζήτημα αν έχει σημασία ότι μέρη των δειγμάτων των εμπορευμάτων είχαν διατηρηθεί επί ορισμένο χρόνο, ο δε ενδιαφερόμενος μπορούσε να τα έχει στη διάθεσή του προκειμένου να τα υποβάλει σε έλεγχο σε άλλο εργαστήριο καθώς και, σε καταφατική περίπτωση, το ζήτημα αν οι τελωνειακές αρχές οφείλουν να ενημερώσουν τον ενδιαφερόμενο ότι διατηρούνται επιμέρους δείγματα και ότι μπορεί να ζητήσει να τεθούν στη διάθεσή του για τους εν λόγω ελέγχους.

(βλ. σκέψεις 26-30, 35, διατακτ. 1, 2)